Č.j. R 4/2004 V Brně dne 25. března 2005

V řízení o rozkladu, který proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 19.1. 2004 č.j. S 193/03-530/04-ORP ve věci porušení ustanovení § 3 odst. 2 písm.a) zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, podal účastník řízení – společnost **ČESKÝ TELECOM, a.s.**, se sídlem Olšanská 55/5, 130 34 Praha 3, IČ 60193336 právně zastoupený JUDr. Alexandrem Césarem, advokátem z Baker & McKenzie v.o.s., se sídlem Klimentská čp. 1216, č.or. 46, 110 02 Praha 1, jsem podle ustanovení § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, na návrh zvláštní komise ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona

r o z h o d l

takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 19. 1. 2004 č.j. S 193/03-530/04-ORP

1. v bodu I. **p o t v r z u j i** .

2. v bodu II. **m ě n í m** takto:

Za porušení § 3 odst. 2 písm. a) zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, specifikované ve výrokové části 1. tohoto rozhodnutí ukládá Úřad pro ochranu hospodářské soutěže společnosti ČESKÝ TELECOM, a.s.se sídlem Praha 3, Olšanská 55/5, IČ 60193336, v souladu s § 22 odst. 2 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, pokutu ve výši:

10 000 000,-Kč (slovy: deset milionů korun českých).

Uložená pokuta je splatná do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže v České národní banky v Brně, číslo účtu 3754-24825-621/0710, konstantní symbol 1148, jako variabilní symbol se uvede kmenová část daňového identifikačního čísla účastníka řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) vydal dne 19. 1. 2004 rozhodnutí č.j. S 193/03-530/04-ORP, v jehož první výrokové části deklaroval, že společnost ČESKÝ TELECOM, a.s., se sídlem Praha 3, Olšanská 55/5, 130 34 Praha 3, IČ 60193336 (dále jen „ČESKÝ TELECOM“) tím, že v RÁMCOVÝCH SMLOUVÁCH č. 2500001823 a č. 2500001824 na dodávky ADSL modemů uzavřené dne 21. srpna 2003 se společností JOYCE ČR, s.r.o., se sídlem Matzenauerova 8, č.p. 3016, 616 00 Brno, IČ 25317571 (dále jen „JOYCE“) a společností společností Lucent Technologies Česká republika, v.o.s., se sídlem Poděbradská 206, 190 00 Praha 9, IČ 26450101 (dále jen „Lucent“) zavázala prodávající neprodávat Zboží specifikované v Přílohách žádné jiné společnosti na území České republiky za ceny nižší než ty, které jsou uvedeny v těchto smlouvách, porušila v době od 21. srpna 2003 do 1. prosince 2003 ustanovení § 3 odst. 2 písm. a) zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o ochraně hospodářské soutěže“ nebo „zákon“), uzavřením zakázaných dohod o určení ceny, které mohly vést k narušení hospodářské soutěže na trhu dodávek modemů a příslušenství určených pro připojení k Internetu prostřednictvím technologie ADSL.

Za porušení ustanovení § 3 odst. 2 písm. a) zákona o ochraně hospodářské soutěže uložil Úřad podle ustanovení § 22 odst. 2 téhož zákona účastníku správního řízení společnosti ČESKÝ TELECOM pokutu ve výši 15 000 000,-Kč.

Proti rozhodnutí Úřadu ze dne 19. 1. 2004 č.j. S 193/03-530/04-ORP podal účastník správního řízení rozklad. Obsahem tohoto rozkladu je námitka směřující do výše pokuty, která se dle názoru účastníka řízení s ohledem na všechny skutečnosti jím uvedené ve správním řízení č.j. S 193/03-530/04-ORP jeví příliš vysoká.

Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle ustanovení § 57 odst. 1 správního řádu a v souladu s odst. 2 téhož ustanovení správního řádu postoupil věc k rozhodnutí orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

Dne 2.6. 2004 nabyl účinnosti zákon č. 340/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), a některé další zákony. Podle ustanovení článku III odst. 1 Přechodných ustanovení se řízení zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí podle dosavadních předpisů. Z tohoto důvodu je případ i nadále posuzován z hlediska zákona o ochraně hospodářské soutěže ve znění platném do 1.6. 2004.

Podle ustanovení § 59 odst. 1 správního řádu bylo napadené rozhodnutí přezkoumáno v celém rozsahu, a to i nad rámec námitek uplatněných účastníkem řízení.

Lze konstatovat, že ve správním řízení bylo nepochybně prokázáno, že účastník řízení svým jednáním porušil ustanovení § 3 odst. 2 písm. a) zákona, když uzavřel se svými dodavateli - společnostmi JOYCE a Lucent - smlouvy na dodávky ADSL modemů, ve kterých se tito dodavatelé zavázali, že nebudou prodávat zboží, jehož dodávky jsou předmětem těchto smluv žádné jiné společnosti na území České republiky za ceny nižší, než jaké jsou ceny pro společnost ČESKÝ TELECOM. U společnosti JOYCE byl závazek neprodávat předmětné zboží za ceny nižší než za jaké jsou prodávány účastníku řízení spojen s předpokladem, že termíny dodání jsou totožné s termíny dodání pro společnost ČESKÝ TELECOM. V případě společnosti Lucent byl závazek neprodávat předmětné zboží za ceny

nižší než za jaké jsou prodávány účastníku řízení spojen s předpokladem, že termín dodání, dodané množství předmětného zboží a ostatní obchodní podmínky jsou totožné s těmi, které jsou uvedeny ve smlouvě s účastníkem řízení.

Společnost ČESKÝ TELECOM zakotvením předmětného ustanovení do smluv se společnostmi JOYCE a Lucent omezila své konkurenty v možnosti získat lepší ceny za dodávky ADSL modemů za předpokladu, že by uzavřeli smluvní vztahy se společnostmi JOYCE a Lucent. Tento závazek v kombinaci se systémem množstevních slev, které jsou obsaženy v jednotlivých smlouvách mezi ČESKÝM TELECOMEM a společnostmi JOYCE a Lucent, mohl ve svém důsledku vést k tomu, že by konkurenti účastníka řízení nakupovali ADSL modemy prostřednictvím ČESKÉHO TELECOMU, který by tak měl možnost dále těžit z množstevních slev, které mu jsou poskytovány jednotlivými dodavateli a jsou obsaženy vždy v každé smlouvě.

Účastník řízení označil tvrzení Úřadu, že předmětným ustanovením byli omezení konkurenti ČESKÉHO TELECOMU v možnosti získat lepší ceny za dodávky ADSL modemů, pokud uzavřeli smluvní vztah se společnostmi JOYCE a Lucent, za spekulativní. V této souvislosti účastník řízení poukazuje na vyjádření společnosti Lucent, ze kterého vyplývá, že společnosti neměly důvod obracet se na předmětné ustanovení ve smlouvě, protože předpokládaný odběr ostatních odběratelů byl hluboko pod indikovaným odběrem společnosti ČESKÝ TELECOM. Účastník řízení došel k závěru, že ve správním řízení nebylo prokázáno, že dohoda byla plněna a že realizací předmětného závazku došlo k narušení hospodářské soutěže na relevantním trhu.

K námitce účastníka řízení, že nedocházelo a nedochází k omezení konkurentů ČESKÉHO TELECOMU lze uvést, že dohody o cenách představují jeden z nejzávažnějších protisoutěžních deliktů, a proto jsou per se zakázané. Pro konstatování porušení ustanovení § 3 odst. 1 zákona postačí, jestliže k omezení soutěže určitá dohoda může vést. Jinými slovy řečeno, zákon nevyžaduje, aby výsledek spočívající v omezení, vyloučení nebo jiném narušení soutěže již nastal. Konstrukce ustanovení o zákazu dohod narušujících soutěž působí tedy preventivně.

Účastník řízení uvádí, že předmětné ustanovení mělo sloužit ke zmapování vývoje cen na relevantním trhu, a že tato metoda byla zvolena, neboť se jednalo o nově vznikající trh a existence „jiných nástrojů“ nepovažoval účastník řízení, jednající v dobré víře, za dostačující

Vysvětlení důvodu, proč ČESKÝ TELECOM zvolil k monitoringu cen na relevantním trhu formu zakázané dohody o určení ceny, nelze akceptovat, neboť tímto způsobem monitoringu cen se účastník dopustil porušení zákona.

Dle názoru účastníka řízení nelze jednoznačně konstatovat, že iniciátorem předmětného ustanovení byl ČESKÝ TELECOM, neboť v případě smlouvy se společností Lucent došlo na základě návrhu této společnosti k úpravě textu tohoto ustanovení o „ostatní podmínky“. Účastník řízení je toho názoru, že výše uvedené je dalším důkazem, že předmětné ustanovení nebylo z jeho strany jakýmkoli způsobem dodavatelům vnucováno, nýbrž bylo předmětem vyjednávání obou smluvních stran. Účastník řízení dále uvádí, že ve smlouvě uzavřené se společností Alcatel Czech s.r.o. takové ustanovení obsaženo nebylo a přesto byla společnost Alcatel Czech s.r.o. ve výběrovém řízení vybrána.

V rámci druhostupňového správního řízení bylo přezkoumáno postavení společnosti Alcatel Czech s.r.o. na trhu. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí odstavec 1 strana 11 vyplývá, že společnost Alcatel Czech s.r.o. je původním dodavatelem modemů společnosti ČESKÝ TELECOM, a že součástí této smlouvy je dodávka páteřní technologie a modemů. Společnost Alcatel Czech s.r.o. je nejen prvním dodavatelem modemu společnosti ČESKÝ TELECOM, ale zároveň i nejvýznamnějším. Z toho lze dovodit, že okolnosti, za kterých byla uzavírána smlouva na dodávku modemů ADSL mezi společností ČESKÝ TELECOM a Alcatel Czech s.r.o. byly odlišné od podmínek, za kterých uzavřel účastník řízení smlouvu se společnostmi JOYCE a Lucent. Argument účastníka řízení, že nelze jednoznačně konstatovat, že iniciátorem byl účastník, neboť ve smlouvě uzavřené se společností Alcatel Czech s.r.o. předmětné ustanovení nebylo obsaženo, se tak jeví bezpředmětným. Z logiky věci lze předpokládat, že závazek dodavatele neprodávat zboží výhodněji jiným zákazníkům, by stěží kdy mohl být iniciován ze strany samotného dodavatele.Výpovědi jednatelů společností JOYCE a LUCENT, jež jsou založeny ve spisu správního řízení, tyto závěry potvrzují. To, že na návrh společnosti Lucent došlo pouze k doplnění textu tohoto ustanovení předloženého účastníkem řízení o „ostatní podmínky“, nevyvrací skutečnost, že předmětné ustanovení do smluv zakotvil ČESKÝ TELECOM. Rovněž bylo vzato v úvahu, že předmětný závazek byl součástí zadávací dokumentace pro výběrové řízení ČESKÉHO TELECOMU na dodávky ADSL modemů a jednotliví dodavatelé, ač teoreticky měli možnost zasahovat do vlastního textu posuzovaných smluv, neměli jistotu, zda nebudou z výběrového řízení za předpokladu nesouhlasu s předmětným ustanovením vyřazeni, neboť každý uchazeč ve výběrovém řízení chce-li uspět, snaží se vyhovět v co nejvyšší míře požadavkům zadavatele.

V rozkladu dále účastník řízení poukazuje na skutečnost, že smlouvy se společnostmi JOYCE a Lucent neobsahují sankce za porušení závazku, který je předmětem posuzování v tomto správním řízení, a že Český Telecom dodržování předmětného závazku v praxi nekontroluje. Dále účastník řízení uvádí, že porušení předmětného ustanovení ze strany obou dodavatelů by jistě nebylo pro účastníka řízení důvodem pro odstoupení od smlouvy.

Podle názoru prvostupňového orgánu nevyplývá z žádného ustanovení smlouvy, zda by ČESKÝ TELECOM nedodržení závazku, který je předmětem posuzování v tomto správním řízení, neposuzoval jako podstatné či nepodstatné porušení smlouvy, případně zda a jaké sankce by z takového porušení ČESKÝ TELECOM vyvodil. Prvostupňový orgán odkazuje ve svém rozhodnutí (odstavec 1 strana 22) na Přílohu č. 1 – VŠEOBECNÉ NÁKUPNÍ PODMÍNKY ČESKÉHO TELECOMU ke smlouvám uzavřeným se společnostmi JOYCE a Lucent, které obsahují v bodě 15 ujednání opravňující kupujícího (tj. ČESKÝ TELECOM) v případě podstatného porušení podmínek smlouvy ze strany prodávajícího (dodavatele) odstoupit od smlouvy nebo její části či v případě nepodstatného porušení smlouvy opravňují kupujícího odstoupit od smlouvy, pokud prodávající nenapraví své porušení ani v dodatečné náhradní lhůtě. Vyjádření účastníka řízení, že případné porušení předmětného ustanovení by nebylo posuzováno jako porušení smlouvy účastníkem a zcela jistě by nevedlo k postihům typu odstoupení od smlouvy, nelze považovat v této souvislosti za relevantní, neboť mj. tento postup nevyplývá z žádného ustanovení smlouvy a druhá smluvní strana ho nemohla předvídat. Závěrem k této námitce lze uvést, že dohoda o ceně je dohodou neplatnou a zakázanou dle ust. § 3 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže, i když neobsahuje ustanovení o sankci za porušení závazku, který představuje porušení pravidel hospodářské soutěže.

V rozkladu účastník namítá, že se Úřad v rozhodnutí nevypořádal s otázkou shodnosti ostatních parametrů dodávek, které jsou podstatné pro posouzení toho, do jaké míry byly

uzavřeny smlouvy s oběma dodavateli schopny omezit možnost obou těchto dodavatelů dodávat své zboží na trh. Účastník řízení je toho názoru, že pojem „možnost“ narušení hospodářské soutěže je třeba posuzovat v kontextu reálných možností, který relevantní trh v daném časovém období umožňuje.

Z rozhodnutí prvostupňového orgánu vyplývá, že Úřad se otázkou shodnosti parametrů dodávek dostatečně zabýval (rozhodnutí strana 14,15) a vzal v potaz skutečnost, že zmíněné ustanovení není v obou smlouvách totožné, a že bylo v jednom případě modifikováno dle požadavku společnosti Lucent.

Předmětný závazek však mohl mít negativní dopad na hospodářskou soutěž bez ohledu na to, zda, jsou jeho součástí i určitá další ustanovení, na jejichž splnění je vázán.

V rozkladu účastník řízení dále vyjadřuje svůj nesouhlas se závěrem Úřadu, že nebezpečnost jednání účastníka řízení je třeba posuzovat rovněž s ohledem na skutečnost, že trh dodávek modemů a příslušenství určených pro připojení k Internetu prostřednictvím technologie ADSL se v roce 2003 teprve začal rozvíjet, a naopak právě skutečnost, že se v tomto případě jedná o nově vznikající trh a ověřené metody monitoringu cen nemusí být spolehlivé, vede účastníka k aplikaci metody Úřadem postihované. Úřad tedy dle názoru účastníka řízení z polehčující okolnosti na straně účastníka řízení naopak učinil okolnost přitěžující.

K této námitce účastníka řízení lze konstatovat, že účastník řízení předmětným ustanovením sledoval vytvoření prostředí, ve kterém by ostatní odběratelé nezískali od společnosti JOYCE a Lucent modemy a příslušenství určené pro připojení k Internetu prostřednictvím technologie ADSL za nižší ceny než účastník řízení. Vzhledem k okolnostem daného případu nelze dospět k jinému názoru, než že účastník řízení předmětným ustanovením sledoval pouze vlastní zájmy (rozhodnutí odst. 4 strana 25). Deformace nebo hrozba deformace trhu již od samotného počátku jeho vzniku uzavřením zakázaných dohod dle § 3 odst. 2 písm. a) zákona nemůže být považováno za polehčující okolnost.

Co se týče další námitky, že *plnění předmětného ustanovení ze strany účastníka řízení nebylo prokázáno*, k tomu lze uvést, že tato skutečnost byla zohledněna při stanovení výše pokuty jako polehčující okolnost.

Pokud jde o odůvodnění výše pokuty, účastník řízení zásadně nesouhlasí s pokutou ve výši 15 000 000,-Kč. Dle názoru účastníka řízení by i pokuta řádově nižší nepochybně splnila zákonem požadovanou preventivní a sankční úlohu. Účastník řízení dále uvádí, že hodnota modemů ADSL odebraných účastníkem od obou dodavatelů nepřekročila přibližně 8 500 000,-Kč, a tudíž je výše uvedené pokuty ve značném nepoměru k ekonomické hodnotě celé transakce. Dále účastník řízení uvádí, že ze strany Úřadu došlo k porušení zásady rovnosti, *když posoudil jako přitěžující okolnost fakt, že účastník řízení již byl v minulosti Úřadem sankcionován a poukazuje při tom na správní řízení S 168/02, kdy dle názoru účastníka řízení bylo předmětem posuzování jiné jednání na jiném relevantním trhu.*

Po přezkoumání této námitky lze konstatovat, že zásada rovnosti byla respektována v celém průběhu správního řízení. Skutečnost, že se účastník v minulosti dopustil jednání narušující soutěže, je vždy Úřadem posuzováno jako přitěžující okolnost. Ve vztahu k přitěžujícím okolnostem je nepodstatné, že se účastník řízení v minulosti dopustil jiného jednání na jiném relevantním trhu, neboť ustanovení § 22 odst. 2 zákona o ochraně

hospodářské soutěže nehovoří o opakování totožného jednání na stejném relevantním trhu, nýbrž o opakovaném porušení zákona.

Dále účastník řízení namítá, že správní řád nezná koncept posuzování subjektivní stránky zavinění a ostatní předpisy, které takové rozlišení mají, nelze na toto správní řízení aplikovat. Dále dle názoru účastníka řízení ze spisu a z provedených důkazů je prokazatelné, že účastník nejednal s úmyslem poškodit ostatní účastníky trhu. Svým konáním účastník řízení sledoval pouze monitoring cen a to nikoliv za účelem znemožnění účinné hospodářské soutěže ostatním soutěžitelům, ale možnosti reagovat na aktuální vývoj trhu, nebyl tedy veden výše deklarovaným úmyslem, ale je maximálně možné hovořit o nedbalostním zavinění.

Posouzení otázky subjektivní stránky, tedy zda se účastník řízení zakotvením předmětného ustanovení dopustil jednání, které je možno označit jako zavinění ve formě úmyslu nebo nedbalosti, bylo vedeno následující úvahou. Z ust. § 22 odst. 2 zákona vyplývá, že je možno uložit pokutu bez ohledu na to, zda k porušení příslušného hmotněprávního ustanovení zákona došlo úmyslně či z nedbalosti. Ve správním řízení bylo prokázáno, že svým konáním účastník řízení sledoval vytvoření takového prostředí, kde by ostatní odběratelé nezískali od společnosti JOYCE a Lucent modemy a příslušenství určené pro připojení k Internetu prostřednictvím technologie ADSL za nižší ceny než účastník řízení. Závěr prvostupňového orgánu v otázce posouzení subjektivní stránky zavinění účastníka řízení byl shledán správným, neboť se jedná o situaci, kdy se protiprávního jednání (zakomponování předmětných ustanovení do smluv) dopustil soutěžitel dobře etablovaný na národním trhu, který byl obeznámen s právem hospodářské soutěže a byl si vědom závažnosti následků v případě jeho porušení. Vzhledem ke shora uvedenému lze konstatovat, že ze strany soutěžitele došlo k úmyslnému porušení zákona.

V rozkladu účastník řízení dále poukazuje na odstavec 4 stranu 25 rozhodnutí, kde Úřad uvádí, že ***účastník řízení svým konáním sledoval ochranu vlastních zájmů- monitoring cen a vytvoření předpokladů pro to, aby ostatní odběratelé nezískali od společnosti JOYCE a Lucent modemy a příslušenství určené pro připojení k Internetu prostřednictvím technologie ADSL za nižší ceny než účastník řízení, a byla tak ztížena jejich možnost mu cenově konkurovat****, a uvádí, že co svým konáním účastník sledoval, již několikrát jasně deklaroval v průběhu řízení před orgánem prvního stupně a shora uvedené vyjádření Úřadu považuje za pouhou ničím nepodloženou domněnkou. V této souvislosti účastník řízení dále zmínil, že v průběhu řízení bylo ze strany obou dodavatelů jednoznačně deklarováno, že nepovažovali možnost konfliktu předmětného ustanovení s případnými dodávkami ze strany obou dodavatelů jiným soutěžitelům za reálné.*

Námitka, že obsah předmětného ustanovení nebyl pro dodavatele ADSL modemů překážkou při uzavírání rámcových smluv s odběrateli, není pro toto správní řízení vedeném ve věci porušení zákona uzavřením zakázaných a neplatných cenových dohod ve smyslu § 3 odst. 2 písm.a) zákona, relevantní. Závazek dodavatelů neprodávat ADSL modemy za ceny nižší než za jaké je prodávají účastníku řízení, za předpokladu, že obchodní podmínky jsou stejné, neomezil dodavatele uzavírat smlouvy s jinými zákazníky, nýbrž omezil zákazníky získat předmětné zboží za výhodnější cenové podmínky.

Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem se účastníkovi řízení jeví pokuta ve výši 15 000 000,-Kč příliš vysoká. Na podporu svého tvrzení účastník dále uvádí, že hodnota modemů ADSL odebraných účastníkem od obou dodavatelů nepřekročila přibližně 8 500 000,-Kč, a tudíž je výše uvedené pokuty ve značném nepoměru k ekonomické hodnotě

celé transakce. Dle názoru účastníka řízení by i pokuta řádově nižší nepochybně splnila zákonem požadovanou preventivní a sankční úlohu.

Závěrem byla posouzena výše uložené pokuty, a to s ohledem na všechna kritéria stanovená v § 22 odst. 2 zákona. Úřad při ukládání pokuty přihlédl k závažnosti protisoutěžního jednání, k charakteru relevantního trhu, dále že se ze strany účastníka řízení jednalo o úmyslné porušení zákona a ke skutečnosti, že účastník řízení byl iniciátorem předmětného ustanovení (strana rozhodnutí 24-27). Ve správním řízení č.j. S 193/03 bylo při tom prokázáno, že účastník řízení porušil zákon o ochraně hospodářské soutěže tím, že inicioval a uzavřel zakázané dohody o cenách, které představují nejzávažnější protisoutěžní delikt. Při stanovení výše pokuty bylo vzato v úvahu, že plnění těchto ustanovení nebylo ze strany účastníka řízení vynucováno a že do doby odstranění těchto ustanovení nebyly zakázané dohody o cenách plněny, tzn. tyto dohody pouze potencionálně ohrožovaly soutěž. Pokud jde o účastníkem řízení uváděnou hodnotu modemů, které odebral od obou dodavatelů, je třeba uvést, že ve vztahu k závazku, jenž je předmětem posouzení v tomto správním řízení, je irelevantní, jaké množství zboží účastník řízení odebral od obou dodavatelů, neboť předmětný závazek se tohoto zboží netýká. Přitěžující okolností při stanovení výše pokuty byla skutečnost, že se jednalo o nově se formující trh, který chtěl ČESKÝ TELECOM obsadit již od počátku.

Po posouzení všech kritérií pro uložení pokuty bylo shledáno, že Úřad nedostatečně zohlednil skutečnost, že účastník řízení již před vydáním napadeného rozhodnutí ukončil své protisoutěžní jednání, tj. odstranil protisoutěžní ustanovení obsažená v obou rámcových smlouvách, přičemž zároveň připustil formální právní závadnost předmětného ustanovení. Nelze však opomenout, že účastník řízení zakázané dohody o cenách, které jsou všeobecně považovány za dohody ze soutěžního hlediska nejnebezpečnější, skutečně uzavřel a byl iniciátorem předmětných ustanovení. Po vyhodnocení všech shora uvedených skutečností se tak Úřadem uložená pokuta snižuje na 10 000 000,-Kč. Takto stanovená výše pokuty splňuje požadavek represivní a preventivní funkce sankce.

Po přezkoumání věci v celém rozsahu rozhodl předseda Úřadu ze všech shora uvedených důvodů a na základě návrhu zvláštní komise ustavené dle ustanovení § 61 odst. 2 správního řádu tak, jak ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda
Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

Rozhodnutí obdrží:

ČESKÝ TELECOM, a.s.
Olšanská 55/5
130 34 Praha 3

JUDr. Alexandr César
advokát z Baker & McKenzie v.o.s.
Klimentská 46
110 02 Praha 1

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 30. 3. 2005 a stalo se vykonatelným dne 15. 4. 2005.